

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ◼ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ◼ ראייה- proof
מקרא-key:	

עבודה זרה- לפני אידיהן		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אריסותא לר"ש בן אלעזר לית ליה, אלא עובד כוכבים, מ"ט מותר? דאמרינן ליה וציית												!	◊	כב.	
כותי נמי אמרינן ליה וציית												ז		כב.	
כותי לא ציית, דאמר: אנא גמירנא טפי מינך.												!	◊	כב.	
א"ה, מאי איריא מפני שנקראת על שמו? תיפוק ליה משום (ויקרא יט) לפני עור לא תתן מכשול												ז		כב.	
חדא ועוד קאמר, חדא משום לפני עור, ועוד מפני שנקראת על שמו.												!	◊	כב.	
הנהו מוריקאי דעובד כוכבים נקיט בשבתא וישראל בחד בשבתא, אתו לקמיה דרבא													o	◊	כב.
שרא להו.	[רבא]												◼	◊	כב.
ישראל ועובד כוכבים שקיבלו שדה בשותפות, לא יאמר ישראל לעובד כוכבים טול חלקך בשבת ואני בחול, ואם התנו מתחלה - מותר, ואם באו לחשבון - אסור	איתביה רבינא לרבא:												ז	◊	כב.
איכסיף.													o		כב.
לסוף איגלאי מלתא דהתנו מעיקרא הו.													o	◊	כב.
הנהו שתילי דערלה הוה, עובד כוכבים אכיל שני דערלה וישראל שני דהתירא, אתו לקמיה דרבא	רב גביהה מבי כתיל:												o	◊	כב.
שרא להו.	[רבא]												◼	◊	כב.
והא אותביה רבינא לרבא													ז	◊	כב.
לסיועי סייעיה.													!	◊	כב.
והא אכסיף													ז		כב.
לא היו דברים מעולם.													!		כב.
סתמא מאי?	איבעיא להו:												^	◊	כב.
אם התנו מתחילה - מותר	אם ת"ש:												◼	◊	כב.
הא סתמא אסור.													!		כב.
אם באו לחשבון - אסור	אימא סיפא:												ז	◊	כב.
הא סתמא מותר													ז		כב.
אלא מהא ליכא למשמע מינה.													◼	◊	כב.
הדרן עלך לפני אידיהן.														◊	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אין מעמידין בהמה בפונדקאות של עובדי כוכבים, מפני שחשודין על הרביעה												■
ולא תתייחד אשה עמה, מפני שחשודין על העריות												■
ולא יתייחד אדם עמהן, מפני שחשודין על שפיכות דמים.												■
לוקחין מהן בהמה לקרבן, ואין חוששין לא משום רובע ולא משום נרבע, ולא משום מוקצה ולא משום נעבד	ורמינהי:											◊
בשלמא מוקצה ונעבד, אם איתא דאקצייה ואם איתא דפלחיה לא הוה מזבין ליה, אלא רובע ונרבע לחוש												◊
עובד כוכבים חס על בהמתו שלא תעקר.	רב תחליפא אמר רב שילא בר אבינא משמיה											!
התינה נקבות, זכרים מאי איכא למימר?												◊
הואיל ומכחישין בבשר.	רב כהנא:											!
לוקחין בהמה מרועה שלהן	אלא הא דתניא:											◊
ליחוש דלמא רבעה לה												◊
רועה שלהן מתיירא משום הפסד שכו.												!
אין מוסרין בהמה לרועה שלהן	אלא הא דתניא:											◊
לימא: רועה שלהן מתיירא משום הפסד שכו												◊
אינהו דידיעי בהדדי מרתתי, אנן דלא ידעינן בהו לא מרתתי.												!
היינו דאמרי אינשי: מכתבא גללא בזע, רגלא בחבריה ידע.	רבה:											■
אי הכי, זכרים מנקבות לא נזבון, דחיישינן דלמא מרבעא ליה עילוה												◊
כיון דמיגרי בה מרתתא.												!
ארמלתא לא תרבי כלבא ולא תשרי בר בי רב באושפיוא	אלא הא דתני רב יוסף:											◊
בשלמא בר בי רב צניע לה, אלא כלבא כיון דמיגרה בה מרתתא												◊
כיון דכי שדיא ליה אומצא ומסריך אבתרה, מימר אמרי אינשי: האי דמסריך אבתרה, משום אומצא דקא מסריך.												!
נקבות אצל נקבות מאי טעמא לא מיחדינן?												◊
מפני שהעובדי כוכבים מצויין אצל נשי חבריהן, ופעמים שאינו מוצאה, ומוצא את הבהמה ורובעה.	מר עוקבא בר חמא:											!
ואיבעית אימא: אפילו מוצאה נמי רובעה												!
חביבה עליהן בהמתן של ישראל יותר מנשותיהן	דאמר מר:											!
בשעה שבא נחש על חוה הטיל בה זוהמא.	דא"ר יוחנן:											!
אי הכי, ישראל נמי												◊
ישראל שעמדו על הר סיני - פסקה זוהמתן, עובדי כוכבים שלא עמדו על הר סיני - לא פסקה זוהמתן.												!
איבעיא להו: עופות מאי?												^
אני ראיתי עובד כוכבים שלקח אווז מן השוק, רבעה, חנקה, צלאה ואכלה.	תא שמע, דאמר רב יהודה אמר שמואל משום וא"ר ירמיה מדיפתי:											!
אני ראיתי ערבי אחד שלקח ירך מן השוק וחקק בה כדי רביעה, רבעה, צלאה ואכלה.												!